

Wstęp

Gdy „zwykły” człowiek przekracza tę magiczną granicę szesnastego roku życia, na jego drodze harcerskiej pojawiają się nowe wyzwania. To zdanie mogłoby się wydawać banalne i prawdziwe dla wielu grup wiekowych, lecz jest szczególnie dla tej jednej: Wędrowniczej. Jako szesnastoletni harcerz lub harcerka masz już prawdopodobnie wykształcone swoje poglądy i jesteś świadom tego co lubisz robić i czym się zajmować. Na pewno posiadasz swój system wartości który nieustannie kształtujesz i próbujesz realizować. Jednakże w tym etapie życia pojawia się wiele pytań takich jak: Co chciałbym robić w życiu? Gdzie dalej pójść? Jak postrzegają mnie inni? Odpowiedzi na nie pomogą ci ułożyć sobie zarys dalszego życia, kształcenia, może pracy. Wszystkie te przemyślenia składają się na Twoją osobistą wędrówkę. A o takiej traktuje właśnie harcerstwo. Wędrownicy to nie tylko jedna z grup wiekowych harcerstwa, to coś więcej. Przynależąc tu dajesz innym do zrozumienia, że jesteś świadom tego co robisz i kim chcesz być. Ten etap rozwoju jest chyba jednym z najtrudniejszych do przejścia, dlatego łatwiej jest go pokonać mając za sobą kolegów lub osoby starsze od Ciebie, nieustannie wspierające Cię w trudnych chwilach.

Opiekun próby

Gdy już uznasz, że jesteś gotowy by podjąć próbę wędrowniczą będziesz musiał postawić sobie pytanie odnośnie opiekuna próby. Tyle osób, ale kogo mam wybrać? Tu zaczynają się przysłowiowe „schody”. Wybranie opiekuna mogłoby się wydawać proste i nieistotne, ale w rzeczywistości tak nie jest. Opiekun próby to osoba która będzie nadzorować przebieg twojej próby, a zarazem pomagać Ci w wypełnianiu zadań. Oczywiście nie chodzi nam o kogoś, kto zrobi za Ciebie wszystko, ale o osobę która ci pomoże. Więc kogo wybrać? Najlepiej poszukać człowieka zaufanego, który dobrze Cię zna, a zarazem takiego, któremu możesz powierzyć swoje zmartwienia i trudy. Idealnie by było, gdyby był nim ktoś starszy od Ciebie, niekoniecznie wiekiem, ale doświadczeniem. Mając taką osobę u boku, będziesz pewien, że żaden trud harcerskiej próby nie będzie Ci straszny. Oczywiście przed podjęciem takiej decyzji powinno się porozmawiać z tą osobą czy czuje się ona na siłach by nam pomóc, czy będzie miała wystarczająco dużo czasu. Gdy już to uczynisz, to uwierz mi, połowa drogi za tobą!

Jak stworzyć próbę?

By stworzyć próbę na upragniony Naramiennik Wędrowniczy powinieneś rozważyć symbolikę watry wędrowniczej. Jest to bardzo pomocne w układaniu sobie zadań.

Podstawą watry wędrowniczej, jak w każdym ognisku jest polano. To symboliczne ognisko na pagonie posiada ich trzy. Każde z nich symbolizuje coś innego:

Służba – jest to gotowość harcerza do czynu. Każdy z nas powinien znaleźć sobie jakieś pole tej właśnie służby i w niej się realizować, oczywiście jak najlepiej. To właśnie przystosowanie do niesienia pomocy innym jest przecież podstawą dewizy wędrowniczej: **Wyjdź w świat, zobacz, pomyśl – pomóż, czyli działaj.**

Praca nad sobą – to nieustanne dążenie do stawania się coraz lepszym. To wielkie pole do popisu nie tylko dla wędrowników, gdyż każdy jest niedoskonały i może coś w sobie zmienić, poprawić. Nie możesz jednak zapomnieć jednak o rozwijaniu tego w czym jesteś dobry, bo to również praca nad sobą.

Szukanie swojego miejsca w społeczeństwie – najbardziej wymagające z założeń. By znaleźć swoje miejsce w świecie, trzeba zastanowić się nad sobą i powiedzieć sobie kom się chce być. Jako rozwinięty harcerz lub harcerka powinieneś popracować nad tym, by przypasować się do jakiejś grupy, a może żadna Ci nie odpowiada i warto pomyśleć nad swoją?

Płomiennie watry palą się dzięki wspomnianym wyżej polanom. Ich także jest trzy, i również symbolizują coś ważnego:

Siłę ciała – jest ona rozumiana nie tylko poprzez uprawianie sportów, czy ogólnie zdrowy tryb życia. Siła ciała powinna być demonstrowana również jako dbałość o nasze ciało, czyli nie zażywanie używek i codzienną higienę osobistą (szczególnie przydatna w czasie obozów harcerskich!). Pamiętaj, że ciało masz tylko jedno, i szanuj je bo będziesz z nim aż do końca swego życia, więc głupio byłoby zniszczyć je na samym początku, prawda?

Siłę ducha – czyli nasze cechy charakteru, to jak podejmujemy wyzwania i czy w ogóle je podejmujemy, poszukiwanie odpowiedzi na zadawane sobie pytania. To właśnie siła ducha.

Siłę rozumu – jest to ogół działań wędrownika na rzecz poszerzania swojej wiedzy na temat życia, świata czy nawet samego harcerstwa. Szczególnie ważne jest tu szukanie u źródeł wiedzy a nie u kolegów czy w Internecie, chyba że właśnie poprzez Internet trafiłeś na ten poradnik ☺.

Budowanie zadań

Żeby stworzyć próbę „na poziomie”, powinieneś nie robić jej na przerwie w szkole, ale w domu, na spokojnie, najlepiej ze swoim opiekunem. Aby mieć pewność, że twoje zadania będą dopuszczone powinieneś pamiętać o kilku zasadach tu panujących. Każde zadanie powinno mieć jasno określony cel, by odpowiednia komisja wiedziała co będziesz robił by je zaliczyć. Powinno ono być również w pewien sposób wymierne, tzn. musisz sformułować je tak, by jasnym było czy zostało ono zakończone. Tu posłużę się przykładem z własnej próby. Ten artykuł, który czytasz obecnie jest właśnie jednym z zadań w mojej próbie wędrowniczej. Cel jest jasny: stworzyć użyteczny poradnik, ale równie widoczna jest wymierność tego zadania: Gdy zostanie napisany i sprawdzony, zadanie prawdopodobnie będzie zaliczone. Następną bardzo istotną rzeczą jest pewna granica zadania. Gdy dochodzimy do punktu WYCZYN, nie mówimy tu o przeciągnięciu TIR-a przez pół miasta, ale o czymś co jest dla Ciebie trudne, lecz prawdopodobne do wykonania. I znów przykład z mojego życia: koleżanka układając próbę miała świadomość swojego ogromnego lęku wysokości, co wbrew pozorom ułatwiło jej ułożenie próby. Postanowiła, że wejdzie na wysoką wieżę i pozostanie tam kilka minut. Tym sposobem zaliczyła zadanie, ale co ważniejsze przezwyciężyła ten lęk. Pamiętaj, nie chodzi o to by zaimponować innym, ale sobie samemu. Jeżeli będziesz w stanie powiedzieć sobie, że jesteś dumny z procesu wykonywania zadania, choćbyś zaplanował sobie np. przejść 200km w górach a przeszedł jedynie 100km, to możesz je uznać za wykonane. Równie istotne jest w próbie pogłębianie swojej wiedzy o harcerstwie. Tutaj możesz na przykład zaproponować przeprowadzenie zbiórki na wybrany przez siebie temat związany z historią harcerstwa dla drużyny.

Zakończenie

Zakończeniem próby powinna być wędrówka. Lecz pamiętaj, że nie chodzi tu o pożeranie kilometrów. Takie zadanie można podciągnąć pod wyczyn. W tym specyficznym zadaniu powinieneś się zastanowić nad tym kim jesteś, jak chcesz dalej żyć, oraz nad tym czy ta próba na naramiennik

wędrownicy coś ci dała. Najłatwiej jest to zrobić spisując sobie listę postępów jakie poczyniłeś dzięki próbie. Oczywiście jest to jeden z pomysłów na odbycie tej „wędrowki”. Pamiętam, jak drużynowy opowiadał mi o jednej z osób otwierających tą właśnie próbę, która miała ogromny problem z tym ostatnim zadaniem. W jej domu sytuacja z rodzicami była ciężka, więc pomyślała ona o tym, by odbyć swego rodzaju mentalną wędrowkę do umysłów rodziców, by spotkać się z nimi gdzieś w pół drogi i dojść do kompromisu.

Podsumowanie

Gdy dotarłeś już tutaj, a twój wiek pozwala Ci na otwarcie próby, nie czekaj! Nie ma po co, warto zastanowić się nad swoją próbą przed otwarciem, ale gdy będziesz już pewien, zrób ten pierwszy krok. Warto przejść ten etap rozwoju, gdyż uważam iż jest on jednym z najbardziej kształcących. Pamiętaj, to tylko zadania, a przewyciężenie swoich słabości nie powinno być aż tak trudne, prawda? I pomyśl o tej satysfakcji, gdy próba zostanie zamknięta i będziesz z upragnieniem wyczekiwać chwili nadania Ci naramiennika, by wreszcie zostać wcielonym do grupy jaką są wędrownicy.

W tej chwili, jedyne co mogę powiedzieć to, do roboty!

Czuwaj!

dh Michał Wiraszka